

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Batavia, Sive De Antiquo Veroque Eius Insvlae Qvam
Rhenvs in Hollandia facit situ, descriptione & laudibus;
aduersus Gerardvm Noviomagvm, Libri Dvo**

Aurelius, Cornelius

Antverpiæ, 1586

Domino Iohanni Banningo Consvli Hagensis Cvriae Meo Maecenati
Observandissimo Corn. Avrelivs S. D.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38123

95

DOMINO IOHANNI
BANNINGO CONSULI
HAGENSIS CVRIÆ MEO
MAECENATI OBSERVANDIS-
SIMO CORN. AVRELIVS
S. D.

MAGNOPERE lætor & gaudeo, vir
Consultissime Iohannes Banninge,
omnia tandem tibi pro summa dignitate
accrescere, ac tuis fortunam optatis vel con-
tra spem gerere morem. primumque te (vt
coram aspexi) firma esse valetudine. dein-
de etsi non quas debeo, saltem quas possum
tibi gratias habeo, qui tantum in me beni-
volentiaẽ semper impendisti quantum ex-
plicare non valeo. Immortale enim ac pro-
pe diuinum tuis in me tuorumque officiis
debeo beneficium; qui tuo solius intuitu per
Dominum meum Reuerendissimum D.
Hermannum Lochorst vicarium gratiosis-
simi Traiectensis generalem, ab exilio ad
sedem propriam, & ab ingenti afflictione
ad portum salutis sum reuocatus. Quod
etsi nunquam dignis neque illi neque tibi
valeo remunerare obsequiis; vnum tamen
duntaxat mihi reliquum est, & in mea pote-
state, vt memoria illud recolam sempiterna.
Ego

Ego tamen interim non immerito nullum
 tui laudandi pro dotibus animi atque inge-
 nij à Deo tibi collatis (fatebor ingenuè)
 locum prætermitto ; & quoad vires suppe-
 tunt, pauper dabo carmina vates. Carmen
 igitur hoc ad Hispaniarum regem Caro-
 lum prognosticum tuo nomini peculiariter
 dicatum iri volebam, sed non ab re neque
 temere, nisi mea me fallit sententia. Non
 enim facilè adduci possum, vt omnem il-
 lam veterem olim erga te gratiæ ducalis
 beneuolentiam (Philippum loquor) aut
 huic Carolo eius filio, aut per te aulicis eius
 compluribus, tum maximè Ioanni Syluagio
 Burgundiæ Cancellario, credam excidisse.
 Et quis eam rogo satis possit explicare seren-
 itatem & gratiam, quam tibi, Domine
 Consul, piæ quondam recordationis archi-
 dux Philippus, pro suo in amicos candore
 præ multis & quidem inter multos exhi-
 buit, quum ex Hispaniis rediens, patreque
 Maximiliano semper augusto in Germania
 visitato, per Lucemburgum Bruxellas pete-
 ret? Is enim quum iam nobilissimam Re-
 thiorum ciuitatem properaret, teque in-
 ter innumerabilem populi turbam, quæ illi
 obuiam veniebat, curru sedens prospiceret,
 mox ab insperato, te tuo appellans nomine,
 prior

prior salutauit & dixit; Eccum virum domine domine prætor Amstelredame Io. Banninge, ecce ipsum, quem tam sollicitè quæris atque videre desideras. O verè magnificentum & liberalem; ô verè amabilem & munificum principem; qui neque ambitu, neque itineris tædio victus, tam candidè suis sese offert amicis. Tum è vestigio te considerans equo in humum quanquam lutosam desilire, & chirothecas detrahere manibus adnitentem, vt ipsum digno cum honore & gaudio iam veluti reducem consalutares, omnino non permisit; sed te ocyus in oppidum subsequi iussit, familiarius cupiens tecum de rebus arduis commentari, cuius iam dudum fidem, pectus & obseruantiam toties in commissis tibi officiis expertus fuerat. ideoque ad maritimæ Gelriæ oppida gubernanda tuo in negotiis consilio, & tuo nihilominus in rebus gerendis vtebatur iudicio. Vnde & te Australem archimarinum & pelagi præfectum instituit, quòd tuam sibi haberet exploratissimam grauitatem, prudentiam, & iustitiam. Quod quidem officium quàm gnauiter administraueris, hostium capita palis affixa omnibus demonstrarunt. Cùm igitur mi domine Consul Iohannes Banninge tanta tibi fuerit apud

G

patrem

